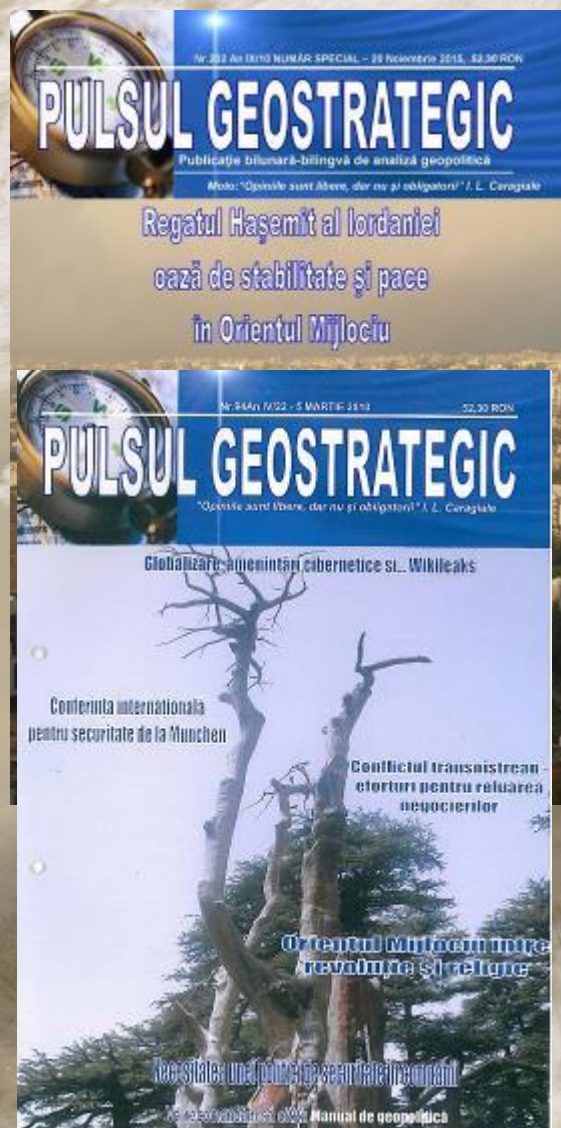

Supliment

PULSUL GEOSTRATEGIC

la Nr. 257,258 - 20 Aprilie 2018

Cauți analize geopolitice?

Te interesează evoluțiile din Orientul Mijlociu?

Cele din zona extinsă a Mării Negre?

Dar problemele actuale de securitate și serviciile de informații în secolul XXI?

Te interesează tehnica militară de ultimă generație?

Vrei să știi care sunt cele mai importante și noi apariții în geopolitică?

Cauți elemente actuale ale evoluției economiei?

Abonează-te la Pulsul Geostrategic

Un an - 12 numere (numeroase Suplimente, Comentarii, Semnale) apariție lunară

On line: plată securizată pe www.ingepo.ro

Transfer bancar: în contul SC INGEPO Consulting SRL RO76BRDEO80SV35412140800 deschis la BRD sucursala Brașov; SWIFT - BRDEROBU, România

Ramburs: (la primirea primului număr, valabil numai pentru România)

Versiunea PDF prin e-mail: 1.198 RON

Versiunea tipărită: 1.255,20 RON

Pentru informații suplimentare sunați la +4 0268 470070; fax +4 0268 47 00 76 sau contactați-ne pe e-mail: office@ingepo.ro; ingepo.vc@gmail.com

SUA ȘI CRIZA SIRIANĂ **PENALITĂȚI, AVERTISMENTE, RACHETE INTELIGENTE. APOI?**

PULSUL GEOSTRATEGIC
Pentru conformitate
Ambasador prof. Dumitru CHICAN

Un cenușiu „jurnal de război”

În cei șapte ani care au trecut de la declanșarea tulburărilor și a războiului civil sirian, poziția Statelor Unite ale Americii a cunoscut un lung șir de schimbări, ajustări și reconfigurări față de evoluțiile crizei din această țară, guvernate – atât în mandatul fostului președinte Barack Obama, cât și de la instalarea la Casa Albă a noii Administrații condusă de președintele Donald Trump – de sinusoida intereselor americane în regiunea Orientului Mijlociu și în relațiile cu Federația Rusă, cât și de evoluțiile politico-militare pe frontul intern sirian, îndeosebi după data de 30 septembrie 2015, când Moscova și-a inaugurat intervenția armată nemijlocită în acest conflict cu dimensiuni geopolitice sub-regionale, dar cu mize geostrategice de anvergură internațională.

Pentru interesul istoric și documentar, consemnăm, în cele ce urmează, o retrospectivă cronologică a principalelor momente care au marcat relaționarea dintre Statele Unite și criza siriană din 2011 până în momentul de față.

Penalități și delegitimizări

- **29 aprilie 2011:** La o lună de la declanșarea manifestațiilor protestatare pașnice, întâmpinate cu reacții de forță din partea regimului sirian, Washingtonul anunță impunerea de sancțiuni economice și de altă natură împotriva unui număr de înalți oficiali, demnitari și apropiați ierarhiei de putere de la Damasc;

- **11 mai 2011:** Președintele Barack Obama cere lui Bashar Al-Assad să accepte constituirea unui Consiliu Interimar de Tranziție pentru reforme și pregătirea de noi alegeri, sau, în caz contrar, să plece de la putere. Sunt instituite noi sancțiuni economice și financiare care îl vizează nemijlocit pe președintele Bashar Al-Assad;

- **1 iulie 2011:** Cu ignorarea cutumelor și a normelor de drept diplomatic, ambasadorul SUA la Damasc, Robert Ford se întâlnește cu manifestanții din districtul administrativ Hama pe care îi încurajează și îi asigură de susținerea Statelor Unite;

- **18 august 2011:** Administrația Barack Obama, împreună cu lideri ai statelor europene aliate, declară că președintele Bashar Al-Assad „și-a pierdut legitimitatea” ca șef al statului și îl somează să renunțe la toate prerogativele sale;

- **24 octombrie 2011:** Ambasadorul american la Damasc părăsește Siria „din motive de securitate”. Damascul își recheamă ambasadorul acreditat la Washington. Ambasa-

dorul Robert Ford va efectua numeroase deplasări la Ankara unde a avut permanente întâlniri cu liderii opoziției siriene;

- **August 2013:** Președintele Barack Obama renunță la intenția sa de a ordona acțiuni militare de represalii împotriva regimului sirian după ce acesta din urmă este acuzat de a fi folosit arma chimică împotriva manifestanților civili din orașul Daraa din sudul țării. Anterior, Barack Obama avertizase, în mai multe rânduri, că SUA își rezervă dreptul de a executa acțiuni de bombardament împotriva Siriei, în cazul în care regimul de la Damasc va încălca „linia roșie” a utilizării arsenalelor chimice împotriva civililor. Decizia lui Barack Obama de a renunța la represalii militare a survenit în urma unor oficii de mediere desfășurate de Federația Rusă soldate și cu anunțul prin care guvernul sirian își declara disponibilitatea de a distruge toate armele chimice de care dispune.

„Plecarea de la putere a lui Bashar Al-Assad nu mai este o prioritate”

- **30 martie 2017:** Rex Tillerson, noul ministru american de Externe în Administrația Donald Trump declară public că „soarta lui Bashar Al-Assad o hotărăște numai poporul sirian”. În paralel, ambasadoarea SUA la ONU, Nikki Haley anunță că „țara sa și-a schimbat ierarhia priorităților în Siria, nemaifiind interesată de plecarea de la putere a lui Bashar Al-Assad”. Patru zile mai târziu, ambasadoarea Haley revine asupra declarației precedente, afirmând, la ONU, că „poporul sirian nu mai vrea rămânerea la putere a lui Bashar Al-Assad și nu acceptă nici ca acesta să mai candideze pentru un nou mandat prezidențial”;

- **4 aprilie 2017:** Casa Albă acuză regimul sirian de a fi executat, în aceeași zi, un nou atac cu gaze letale asupra localității Khan Sheykhoun din nord - vestul țării, soldat cu 86 de morți. „Asemenea acte abominabile din partea regimului Al - Assad nu mai pot fi

ținute sub tăcere” declara președintele Donald Trump;

- **7 aprilie 2017:** Două nave de război americane din Mediterana lansează 59 rachete de croazieră Tomahawk asupra aeroportului militar sirian Shayrat, la sud de orașul Homs. Era primul atac militar direct executat de armata americană asupra unor baze ale regimului sirian;

- **februarie 2018:** o dronă venită dinspre Siria, dar controlată de iranieni este doborâtă în zona de frontieră cu Platoul Golan a spațiului aerian israelian. În ripostă, aviația israeliană bombardează mai multe locații militare de pe teritoriul sirian. Un aparat israelian F-16 este doborât în cursul acestui raid;

- **10 aprilie 2018:** Statele Unite acuză, încă o dată, regimul sirian de folosirea armelor chimice în zona orașului Douma, la est de Damasc, Donald Trump amenințând cu represalii dure. A fost începutul unui nou episod dramatic al războiului civil sirian.

Furtuna de dinaintea ciclonului

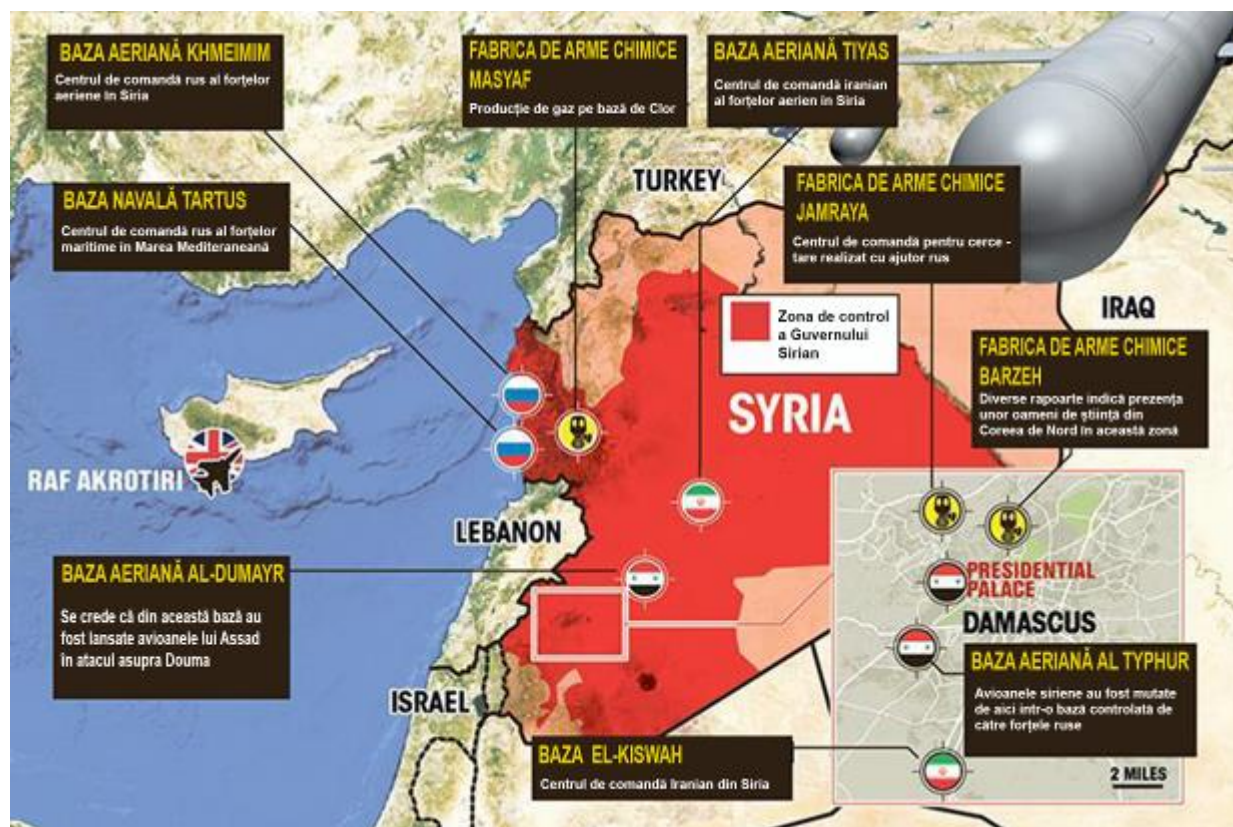
Prima decadă a lunii aprilie poate fi numită una a „războiului rezoluțiilor” sub cupola Consiliului de Securitate și a febrilelor pregătiri pentru un război al „rachetelor inteligente” între Statele Unite, susținute, cu entuziasm, de Marea Britanie și Franța, pe de o parte și Federația Rusă, de altă parte. Încă o dată lumea s-a văzut în situația de a urmări, cu neîncredere și cu răsuflarea tăiată, foșnetul amenințător al fantomei unui război de proporții, cu durată și, mai ales, cu consecințe greu de prevăzut dar ușor de imaginat.

În noaptea de 10 aprilie, la Consiliul de Securitate al ONU, Federația Rusă a dus la eșec, prin recursul la dreptul de veto, un proiect de rezoluție prezentat de SUA în legătură cu acuzația adusă regimului sirian de a fi făcut uz de armele chimice și cu măsurile internaționale consecutive acestui atac. În ripostă, Washingtonul și aliații săi occidentali membri permanenți ai Consiliului au împiedicat, prin același procedeu, adoptarea a două proiecte rusești de rezoluții prin care se propunea crearea unui mecanism neutru de anchetare a cazului, eludându-se orice referire la penalizarea sau condamnarea regimului sirian. Astfel, odată cu paralizarea instrumentelor diplomatice, unica întrebare posibilă și rațională - atât pentru analiști, cât și pentru anonima „opinie publică” - nu mai era aceea dacă o lovitură militară americană împotriva regimului sirian va avea loc sau nu, ci când se va produce aceasta și ce amplitudine va avea. Climatului - și așa tensionat de până atunci - a intrat într-o efervescentă „dinamică a războiului”, semnalele în acest sens fiind pe cât de numeroase, pe atât de neliniștitoare. Iată doar câteva dintre ele:

- Anularea de către președintele Donald Trump a programatului turneu pe continentul latino-american, liderul de la Casa Albă preferând să rămână alături de consilierii și generali săi pentru a discuta despre... Siria;

- Anularea de către șeful Pentagonului, Jim Mattis a unei mai lungi vizite de informare și documentare prin mai multe state de la frontiera sudică Statelor Unite ale Americii;

- „Militarizarea” sălilor de ședințe ale Casei Albe prin prezența înalților comandanți, planificatori și decidenți militari care, în ședințe maraton, au discutat opțiunile de acțiune punitivă împotriva regimului sirian, natura și dimensiunile intervenției, țintele care trebuie

să fie lovite, forțele necesare etc. etc.;

- Lansarea ordinului de deplasarea în estul Mediteranei a două distrugătoare purtătoare de rachete de croazieră Cruise și Tomahawk, respectiv „Donald Cook” și „USS Porter” și a portavionului „Harry Truman”;

- Celeritatea cu care președintele francez Emmanuel Macron și premierul britanic Theresa May și-au oferit disponibilitatea de a participa la operațiunea anti-siriană plănuită de Donald Trump;

- Nemaiavînd, probabil, prea multe de făcut prin Yemen, nici monarhia saudită nu s-a lăsat mai prejos, oferindu-și, prin vocea prințului itinerant pe cărările apusene, emirul Mohammed Ben Salman, aceeași participare „corecțională” la proiectul „anti-chimic” al lui Donald Trump, al generalilor săi și al belicosului consilier de securitate John Bolton. O asemenea ofertă a primit, însă, la fel de prompt, o replică mai puțin așteptată: regimul de la Teheran a anunțat că alăturarea Arabiei Saudite la „tripla alianță” regizată de dl. Trump va duce la lansarea densă a rachetelor balistice iraniene asupra teritoriului saudit!

- Nici Israelul nu a întârziat să se facă luat în considerație. Dacă operațiunea anti-siriană va avea loc și dacă, în acest context, Siria și Iranul vor executa atacuri la adresa statului evreu, acesta „va zdrobi regimul de la Damasc” și „va da o lovitură devastatoare Iranului”.

„A fi sau a nu fi?”

Enumerările ar putea continua și ele ar alcătui un lung inventar de ingrediente necesare declanșării unui război cu dimensiuni și consecințe incalculabile.

Din păcate, tot acest joc cu nervii și cu temerile națiunilor lumii sugerează, cu tot realul său dramatism, o atmosferă de impardonabilă comedie bufă în care eroii - conți și amante, subrete, valeți și bărbieri cu simțul umorului pun la cale hiperbolice conspirații, răzbunări din spatele paravanelor și scrisori contrafăcute de amor târziu. Președintele Trump face diplomatie pe Twitter și vorbește despre „rachete frumoșele, noi-nouțe și inteligente”, arătându-se, totodată, dispus să-și țină în silozuri rachetele deștepte, dacă va primi, în schimb, un „compromis substanțial”. Nu ne spune despre ce, despre cât și despre cine este vorba, dar aceasta nu împiedică izul de șantaj al misivelor sale transmise prin Twitter căci telefonul, fie el și roșu, a căzut de mult în desuetudine. De partea cealaltă, Vladimir Putin recurge la farmecele șarmantei blonde Maria Zaharova pentru a-i purta, *urbi et orbi*, meditațiile și maximele sapiențiale despre pacea lumii - a unei lumi pe care arsenalele existente ar putea -o transforma instantaneu și oricând în cenușă.

De ce nu procedează nici veșnic neîmpăcații Putin și Trump, nici impetuosul Macron, nici eleganta Theresa May, nici „custodele celor două sfinte moschei” la rațiunea căreia nu încetează a-i aduce elogii și la demersul simplu de a cere Agenției Internaționale pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC)) care are, totuși 192 de state membre, o anchetă neutră, profesională, la fața locului, pentru ca, pe această bază, decidenții de pe cele două maluri ale Atlanticului și ale râului Moscova să aibe cel puțin conștiințele conciliate cu ele însele înainte de a apăsa butoanele roșii care declanșează apocalipsa civilizației post-moderne?

„A fi sau a nu fi?” Aceasta-i, în definitiv, întrebarea?

De „la very soon” la „not so soon al all”, trecând prin „nu există dovezi”

După ce a amenințat, sibilinic, că un atac asupra Siriei va avea loc „very soon”, președintele Trump și-a luat un moment de respiro în care, folosindu-se, ca un american oricare, de

serviciile asigurate de Twitter, și-a oferit un de *break* de divertisment cu partenerul său de conducere a lumii bicefale, Vladimir Putin, căruia îi scria, textual, la 11 aprilie:

Russia vows to shoot down any and all missiles fired at Syria. Get ready, Russia, because they will be coming, nice and new and „smart”!/. You shouldn't partners with a Gas Killing Animal who kills his people and enjoy it

11 aprilie 2018 (Donald J.Trump @realDonaldTrump)

După „very soon”, a urmat „48-72 de ore” în care armadele moderne și cancelariile lumii au trecut pe picior de război gata pentru asalt. Dar n-a fost să fie. Pentru că americanii și alți pămînteni insomniaci care s-au trezit a doua zi, la primul cântat al cocoșilor, dornici să afle „cum mai merge războiul”, au deschis oracolul Twitter unde au găsit un nou mesaj de la peședintele lor care, da, era acolo, zâmbind precum un Mefisto fericit că mai strigase odată „lupul, lupul!” fără ca lupul să se arate. Iată ce cuvînta twitterul prezidențial:

(I) never said an attak on Syria would place. Could be very soon or not so soon at all!/. In any event, the United States under my Administration has done a great job of ridding the region of ISIS. Where is our „Thank you, America?”

12 aprilie 2018 (Donald J.Trump@realDonaldTrump)

Simplu bluff? Pinocchio reloaded? Întreținere tactică a misterului pentru ca surpriza dez-nodămîntului să fie cât mai eficientă? Dat fiind că rîndurile de față sunt elaborate în paralel și în funcție de dezvoltările evenimentțiale și de decizia pe care, mai degrabă sau mai târziu președintele Trump va trebui să o ia, o prognoză de bun-simț este riscantă. Să mai notăm, totuși că, invitat în fața comisiei pentru armată a Senatului american, generalul Jim Mattis, în calitate de ministru al Apărării, declara, în aceeași zi în care „comandantul suprem” Donald Trump pune în circulație publică mesajul mai sus reprodus, că „*nu deține dovezi* (s.n.) asupra utilizării de gaze letale în atacul din ¹ aprilie asupra localității Douma, deși există numeroase indicii *în presă și pe mijloacele electronice de socializare* (s.n.) privind utilizarea clorinei sau a sarinului”.

Față cu ezitățile surprinzătoare ale președintelui Donald Trump și în condițiile în care Agenția pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC) a decis activarea și trimiterea în Siria a unei echipe de anchete și investigații, depoziția generalului Jim Mattis (care ar fi putut să vorbească mai devreme pentru a nu mai lăsa loc alertei în care a fost aruncată întreaga lume) amintește în mod jenant de circul arsenalelor irakiene de distrugere în masă a căror existență... inexistentă a fost folosită de Administrația George W. Bush pentru invadarea Irakului de la care, la 3 aprilie, s-au împlinit 15 ani. Incomodă și grăitoare coincidență!

Dacă utilizarea (dovedită cu probe irefutabile și neutre) a gazelor letale este inadmisibilă și pe deplin condamnabilă și reprimabilă, dar numai prin mijloacele autorizate în dreptul internațional, jocul iresponsabil de-a războiul și orgoliul egoist care aduce o lume întreagă pe marginea prăpastiei apocaliptice a extincției sunt tot atît de reprobabile ca acte de dis-preț și de agresare a liniștii și stabilității tuturor celor care trăiesc pe planeta Pămînt.

Trupe siriene intră în Gouta

Reacții diplomatice

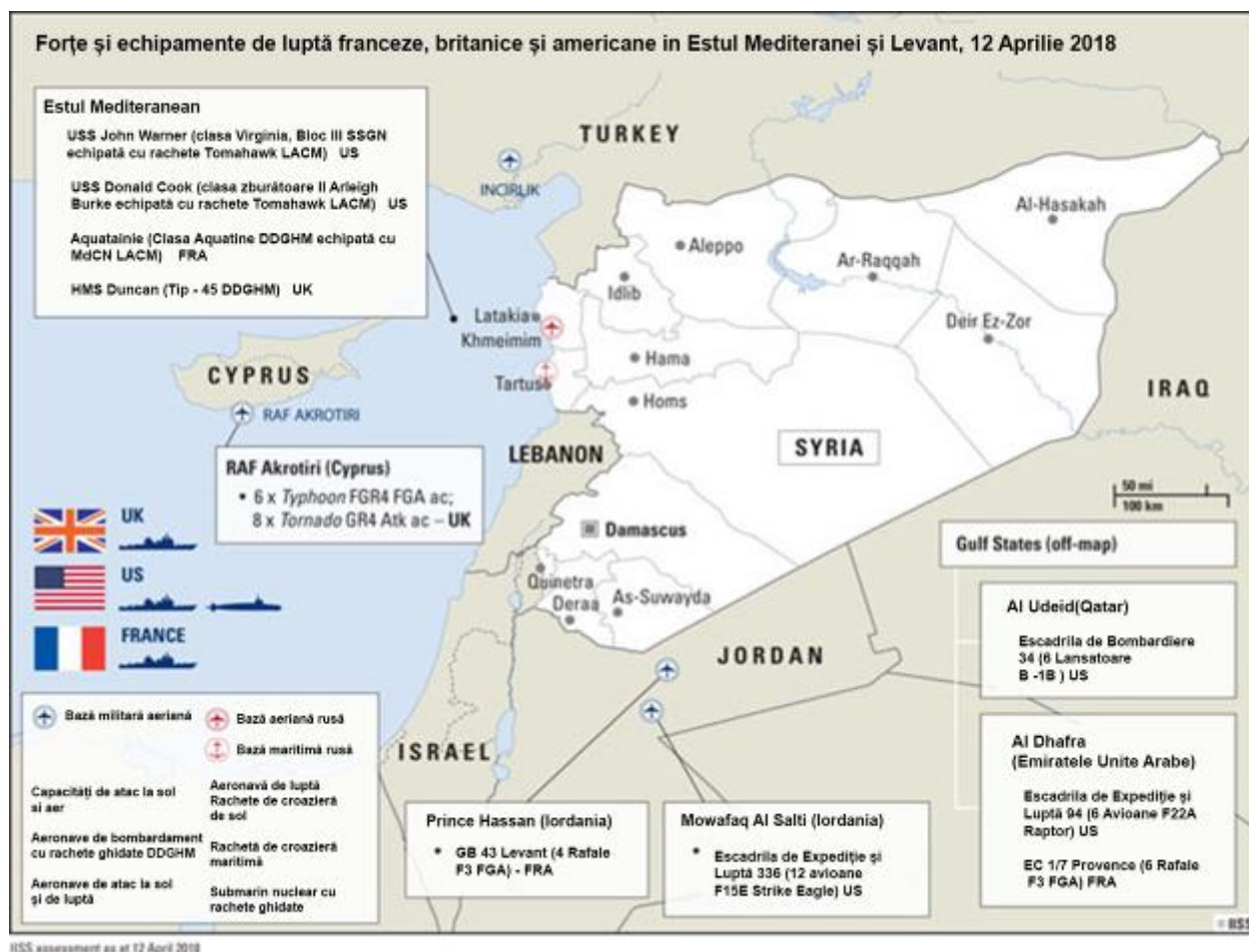
Cu o întârziere de câteva zile după „evenimentul chimic” de la 7 aprilie, au apărut și primele reacții diplomatice la perspectiva unei riposte militare a Statelor Unite împotriva regimului sirian, printre primele voci care s-au făcut auzite fiind cea a secretarului general al ONU, António Guterres care adresa marilor actori ai geopoliticii contemporane și, cu precădere, Statelor Unite ale Americii și Federației Ruse, apelul la reținere, prudență și rațiune în abordarea complexului dosar sirian.

La Berlin, cancelarul Angela Merkel anunța că Germania nu se va implica în nici o formă de atac împotriva Siriei, în vreme ce, la Paris, președintele francez Emmanuel Macron făcea un pas înapoi declarând că Franța nu a luat, încă, o decizie fermă privitoare la eventuala sa participare la un atac anti-sirian. De partea cealaltă a Canalului Mânecii, premierul Teresa May avea, încă, dificile consultări în cadrul cabinetului său, cu nuanța că, într-o convorbire telefonică, la 13 aprilie, cu președintele Donald Trump, a avansat ideea necesității de realizare a unui cadru internațional căruia să i se circumscrie întregul pachet de sancțiuni și măsuri punitive care ar fi aplicate împotriva regimului Bashar Al-Assad. Pe de altă parte, ambasadorul Siriei la Organizația Națiunilor Unite, Bashar Al-Jaafari a dat asigurări că țara sa va permite și va facilita accesul echipei de investigatori ai Organizației Internaționale pentru Interzicerea Armelor Chimice la orice locație din zona orașului Douma, din estul capitalei Damasc. Pe de altă parte, Suedia a înaintat secretariatului general al ONU un proiect de rezoluție pentru trimiterea în Siria a unei misiuni internaționale cu scopul identificării măsurilor care se impun pentru lichidarea „odată pentru totdeauna” a tuturor arselelor de distrugere în masă care s-ar afla în posesia Siriei.

Nici o reacție nu a fost înregistrată din partea Ligii Statelor Arabe, ocupată cu pregătirea celei de-a 29-a reuniuni la nivel înalt programată a se desfășura la 15 aprilie, în orașul saudit Dhahran

Va trece Donald Trump Rubiconul?

Deocamdată, sirienii iau febrile măsuri de protecție obișnuite în asemenea circumstanțe. Unele cotidiene arabofone au difuzat, deja, știrea neconfirmată și din alte surse, că

președintele Bashar Al-Assad a părăsit palatul prezidențial de pe muntele Qasyoun, punându-se sub protecția aliaților ruși în zona aflată sub controlul acestora, probabil în zona orașului-port Lattakia. Surse din opoziția siriană au declarat, pentru „Al-Jazeera”, că, sub severă protecție mixtă siriano-rusă, au loc intense evacuări de tehnică militară – avioane, elicoptere, aparatură de supraveghere aeriană ș.a., direcționate spre baza aeriană rusă Hmeimim din sudul orașului Lattakia sau spre alte amplasamente din zona rusă precum fâșia de litoral, sau către orașele Alep, Palmyra ș.a. Au fost evacuate, totodată, alte amplasamente strategice precum sediile Ministerului Apărării Naționale, Marelui Stat Major, Comandamentului Aviației, Direcției Securității Statului etc. Totodată, mai multe ambarcațiuni militare siriene și rusești, de obicei ancorate în porturile Lattakia, Banias și Tartous, au fost văzute în timp ce părăseau radele către largul mării.

Cât privește operațiunea americană în sine, dacă îi cităm pe însuși președintele Donald Trump și pe ambasadoarea lui, Nikky Haley, „toate opțiunile sunt deschise”, atât în ceea ce privește durata atacului, cât și obiectivele care vor fi selectate drept ținte sau tacticile la care vor recurge atacatorii americani și aliați. Ceea ce pare a fi o certitudine este faptul că, odată declanșată, operațiunea va avea, printre obiectivele „de-chimizării” regimului sirian, și pe acea de a consfinți definitiv despărțirea gândirii politice și strategice a lui Donald Trump de cea a predecesorului său, Barack Obama, cât privește nu numai abordarea războiului intern sirian, cât și alte prezente sau viitoare implicări militare ale Americii. Logica lui Trump este cât se poate de simplă: odată angajat într-un vals, trebuie să dansezi până la capăt. Ceea ce Donald Trump a făcut.

Zarurile au fost aruncate, Rubiconul a fost trecut

Acest complicat și capricios preludiu conflictual a luat sfârșit în zorii zilei de sâmbătă, 14 aprilie, când rachete și avioane ale Statelor Unite, Marii Britanii și Franței au atacat, timp de o oră, obiective considerate a avea legătură cu domeniul armelor chimice - instalații, centre de cercetări, depozite de stocare - situate în zona capitalei Damasc și a orașului Homs. Potrivit unor surse militare siriene și ruse, au fost lansate 105 rachete. Se apreciază că, prin puterea de foc mobilizată, atacul a fost de două ori mai puternic decât cel executat de SUA, în 2017, împotriva bazei aeriene militare Shayrat. La încheierea operațiunii, Pentagonul a anunțat că nu intenționează să execute și alte atacuri în Siria. Ministerul rus al Apărării a declarat că tirurile nu au vizat în vreun fel zonele și infrastructurile militare din zonele controlate de armata rusă pe fâșia de litoral și în perimetrul bazei aeriene operate de ruși în zona Hmeimim din sud-estul orașului-port Lattakia.

Într-o primă reacție rusească (neoficială) la atacul tripartit în Siria, ambasadorul Federației Ruse la Washington, Vassili Nebenzia aprecia, pe rețelele de socializare, că „atacul condus de Statele Unite împotriva Siriei este o ofensă inacceptabilă la adresa președintelui rus Vladimir Putin (!? – D.C.) și va avea urmări serioase. Statele Unite care dețin cel mai mare arsenal chimic din lume nu au dreptul moral să blameze alte state” (care dețin asemenea arme), mai comenta diplomatul rus.

Este neîndoielnic că în zilele care vor urma, nu vor lipsi comentariile, analizele și evaluările pe marginea „furtunii” care nu s-a mai transformat în ciclon. La fel de sigur este că aventura siriană a „triplei antante” Donald Trump – Theresa May - Emmanuel Macron va lăsa în urmă și întrebări deloc lipsite de importanță. În ce măsură a fost acest atac generat de calcule politice și în ce măsură poate fi circumscris impulsurilor orgolioase personale și

tentațiilor malițioase ale acuzei, delațiunii și insultei evocate de ambasadorul Nebenzia? A reușit acest atac să pună capăt „dintr-o dată și pentru totdeauna” complexului sirian al „liniilor roșii” cu miros de sarin sau de clor? Cum va fi, de acum înainte, relaționarea dintre Federația Rusă și Statele Unite (plus statele care se pretind a fi piloni de suținere ai Uniunii Europene)? În toată perioada de „preludiu” a acestui episod, oficialii ruși, de la Vladimir Putin, la Serghei Lavrov și la ambasadorul rus de la Wahington, Anatoli Antonov au avertizat că un atac american împotriva Siriei va avea, din partea Rusiei, riposte categorice. Din această perspectivă, trebuie să ne așteptăm la o politică a ripostelor între Administrațiile Trump și Putin? Până unde, cu ce preț și cu ce rezultate? Și, nu în ultimul rând, a deschis acest episod vreo potecă până acum ascunsă sau ignorată, către întoarcerea „dintr-o dată și pentru totdeauna” a păcii în Siria și a sirienilor la căminele lor și la normalitatea pierdută?

Sunt întrebări cărora trebuie să li se răspundă, nu numai prin fapte credibile, ci și „very soon”.

Ce va urma?

Se poate spune că raidul occidental tripartit a fost o acțiune tactică limitată atât din punct de vedere militar, cât și politic, fără nici o legătură cu vreo abordare strategică a „problemei siriene” în integralitatea semnificațiilor politice și morale ale acesteia. Apreciez că a fost vorba de un mesaj adresat nu atât președintelui Bashar Al-Assad (adăpostit, dealtfel, în fosta bază siriană Hmeimim, devenită dominion rusesc), nici poporului sirian ci, mai degrabă, lui Vladimir Putin - un mesaj care, în ultimă analiză, nu a făcut decât să demonstreze încă o dată, dacă mai era nevoie, că, după șapte ani de război și suferințe devastatoare, Siria nu mai este altceva decât un poligon de încercare a unei noi paradigme a războiului dintre cei puternici și mari, pe de o parte, și între aceștia și cei mici și neputinioși, pe de altă parte. Un război în care sirienii și regimul lui Bashar Al-Assad nu au avut și nu au alt rol decât acela de simple piese de șah și instrumente folosite în târguielile și în interesele altora.

Rostul real al atacului a fost, dealtfel, definit public de însuși președintele Donald Trump atunci când, anunțând decizia de a-și lansa rachetele „noi și inteligente” nu a spus „pregătește-te, Bashar Al-Assad!”, nici „pregătește-te, Siria!”, ci „pregătește-te, Rusia”!

Și Rusia s-a pregătit! Drept pentru care opinia publică a putut cunoaște inventarul rachetelor lansate către ținte din „Siria utilă”, ocolind cu grijă teritoriul „Siriei rusești”.

Ce va face Vladimir Putin? Și ce „măsuri serioase” va lua? Fiind greu de conceput că gene-

Baza Shayarat - vedere parțială

ralii săi vor veni cu planuri de riposte armate împotriva „conspirației” americano – anglo – franceză, dar fiind, în același timp, imperativă răzbunarea „insulte” personale de care vorbea ambasadorul Vasile Nebenzia, probabil că „răfuielele” se vor muta pe peritoriul diplomației. Adică acolo unde nu pot exista nici învingători, nici învinși și unde nici războiul din Siria nu va avea perspectiva de a se încheie mai curând.

*

ANEXA

Tipurile de rachete utilizate în atac și sursele de lansare

La 15 aprilie, imediat după încetarea atacului asupra unor obiective din Siria, Pentagonul a dat publicității un comunicat în care oferă detalii privind numărul rachetelor utilizate, tipul acestora, bazele de lansare și situarea geografică a acestora, după cum urmează:

1. Din Marea Roșie

- Cruciașătorul „USS Monterey” purtător de rachete : 30 tiruri cu rachete Tomahawk
- Distrugătorul „USS Laboon” : 7 rachete Tomahawk

2. Din Nordul Golfului Arab

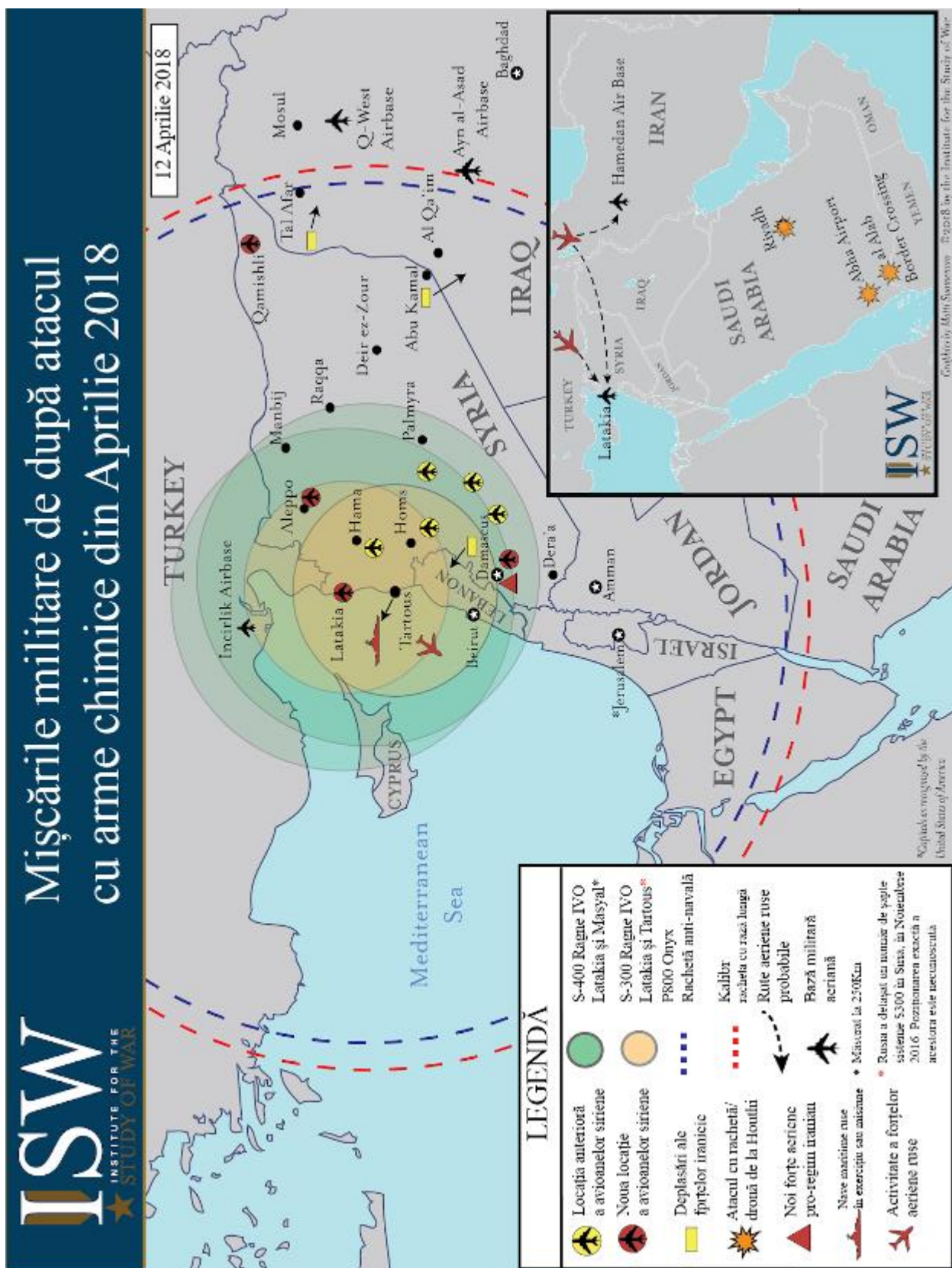
- Distrugătorul „USS Higgins”: 23 rachete Tomahawk

3. Din Estul Mediteranei:

- Sumbarinul „USS John Warner”: 6 rachete Tomahawk
- O fregată franceză : 3 rachete „Scalp”

4. Din aer:

- 2 bombardiere americane B-1 : 19 rachete aer- sol diferite tipuri
- Aparate britanice Tornado și Typhoon : 8 rachete aer-sol „Storm Shadow”
- Aparate franceze Mirage și Rafale: 9 rachete „Scalp”

Corneliu PIVARIU - Director și Editor
Coordonator al Pulsului Geostrategic
Președinte-Director General INGEPO
Consulting

Autor al unor cărți privind informațiile strategice, terorismul și situația din Irak, al altor studii și articole pe probleme privind informațiile strategice și evoluții geopolitice actuale. Curs de securitate regională la Harvard University - Kennedy School of Government. Membru al Institutului Internațional de Studii Strategice - Londra.

Dumitru CHICAN
Ambasador, profesor universitar,
Director pentru Orientul Mijlociu la
Pulsul Geostrategic

O întreagă carieră activă în diplomația românească, cu misiuni permanente în numeroase țări arabe. Alte misiuni externe punctuale, ca emisar al Șefului Statului Român. Unul dintre cei mai buni cunoscători ai limbii, culturii și lumii arabe din România. Autor a numeroase lucrări și traduceri în și din limba arabă, publicate în țară și străinătate. Una din ultimele sale cărți, apărută în Emiratele Arabe Unite, a fost declarată cea mai bună apariție editorială a Târgului Internațional de carte de la Sharjah și a anului 2008.

Doctor Octavian DUMITRESCU
Director pentru zona extinsă a Mării
Negre la Pulsul Geostrategic.

Cornel VAIDA
Director INGEPO Consulting

“PULSUL GEOSTRATEGIC” - fondat de Corneliu PIVARIU în anul 2007

**Buletin lunar bilingv, editat de
INGEPO Consulting - Brașov**

www.ingepo.ro; Tel: +4-0268 47 00 70

J08/2898/2006, CUI RO19298677/2006

**Director și Editor Coordonator: Corneliu PIVARIU -
membru al IISS- Londra**

Editorial, Puncte de vedere: Corneliu PIVARIU

**Actualitatea geostrategică mondială: Mihaiu
MĂRGĂRIT, dr. Octavian DUMITRESCU**

**Situația din Orientul Mijlociu: Corneliu PIVARIU,
Dumitru CHICAN, Edmond CHICANI,**

**Evoluții în zona extinsă a Mării Negre: dr. Dan
DUNGACIU, dr. Octavian DUMITRESCU, Vladimir
SOCOR**

**Orizont Economic: Vladimir SOCOR,
Corneliu PIVARIU, Nicolae PREDA**

**Serviciile de informații și probleme de securitate:
Mihaiu MĂRGĂRIT, Corneliu PIVARIU**

Tehnologii și echipamente militare: Cornel VAIDA

Apariții editoriale: Cornel VAIDA

**Traduceri din/în limba engleză: Prof. Mădălina
GHEORGHECI; Prof. Constanța COSTESCU**

Tehnoredactare: Ionuț PARASCHIV

Tiparul executat de: S.C. YOLANS S.R.L.. Brașov

ISSN: 1843-701X

Coperta: tehnică militară ©Getty Images

ABONAMENTE (un an - 12 numere)

Versiunea PDF prin e-mail = 1.198,00 RON/ 239,50 Euro/ 299,50 USD

Ediția tipărită = 1.255,20 RON/314,00 Euro/ 390,00 USD

În prețul abonamentului beneficiați gratuit de toate materialele suplimentare editate (Semnal, Comentarii, Suplimente și altele). Prețurile includ TVA, iar pentru ediția tipărită și taxele de expediție prin curier rapid (în România), Par-Avion în străinătate.

Abonamentele includ accesul la site-ul www.ingepo.ro unde pot fi găsite toate numerele publicate, începând cu Martie 2007 (peste 11.000 de pagini) și alte informații de interes.

Anunțuri - Publicitate

Anunțuri și publicitate în cadrul buletinului, pot fi inserate în spațiul disponibil , sau pe pagină/pagini separate.

Pentru detalii și eventuale alte condiții rugăm contactați Departamentul marketing,

la tel. 0268-470076 sau e-mail: office@ingepo.ro.

Ne rezervăm dreptul de a nu da curs unor solicitări care credem că nu corespund profilului acestui buletin.

Acest buletin nu poate fi multiplicat și reprodus fără acordul scris al INGEPO Consulting. Este permisă folosirea unor materiale sau citate cu păstrarea exactității și titlului original, precum și cu menționarea expresă a sursei.

Opiniile exprimate în articole prezintă punctul de vedere al autorilor, care își asumă deplina răspundere asupra conținutului, și nu reflectă în mod obligatoriu pe acelea ale INGEPO Consulting.

Parteneri:

STOCKHOLM INTERNATIONAL PEACE RESEARCH INSTITUTE
The independent resource on global security

Stockholm
Beijing
Washington

Academia Română

Institutul de Științe Politice și Relații Internaționale (ISPRI)

World Security Network

NETWORKING A SAFER WORLD

ifimes

MEDNARODNI INŠTITUT ZA BLIŽNJEVZHODNE IN BALKANSKE ŠTUDIJE
INTERNATIONAL INSTITUTE FOR MIDDLE-EAST AND BALKAN STUDIES

Russian International
Affairs Council

RIEAS

Research Institute for
European and American Studies

**Pulsul Geostrategic este
studiat la Harvard!**

DIPLOMAT

MAGAZINE
By / For Diplomats
www.diplomatmagazine.nl

Pulsul Geostrategic a fost accesat recent pe aproape toate continentele, în aproximativ 80 de țări (în ordinea accesărilor): România, USA, China, Australia, India, Turkey, Spain, Iran, Syria, Israel, Russia, Bangladesh, Germany, Moldova, Chile, Austria, France, United Kingdom, Cameroon, Georgia, Azerbaijan, Venezuela, Argentina, Ukraine, Hungary, Ireland, Serbia, Armenia, Italy, Greece, Lebanon, Qatar, Poland, Philippines, Indonesia și altele.

În **România** este accesat în peste 40 de orașe.

Din Decembrie 2010 Pulsul Geostrategic
Este înregistrat în catalogul internațional
MASTERS LIST INDEX COPERNICUS JOURNAL